

Komentarz do Litanii Loretańskiej

W Litaniu Loretańskiej, modlitwie poświęconej Najświętszej Maryi, modlimy się m.in. wezwaniem „Arko Przymierza”. Słowa te łączymy w sposób oczywisty ze Starym Testamentem. Co jednak oznaczają one dla nas, ludzi Nowego Przymierza? Czy są one tak zrozumiałe i bliskie, jak dla naszych starszych braci w wierze? Może, poza zawartym w nich poetyckim brzmieniem, niewiele odnajdujemy w nich treści. Spróbujmy zatem wspólnie pochylić się nad tym wezwaniem, aby uczynić je bliższym naszych serc i umysłów.

Dla synów i córek Izraela, Arka Przymierza była uobecnieniem Bożego przymierza; słów obietnicy, które Bóg Jahwe zawarł z Izraelem, w osobie patriarchy Mojżesza, na górze Synaj. Do skrzyni, zwanej Arką Przymierza – co do kształtu wykonanej zgodnie z Bożym poleceniem – Mojżesz włożył dwie kamienne tablice, z wypisanymi na nich dziesięcioma przykazaniami, danymi przez Boga na Górze Synaj.

Arka Przymierza była dla Narodu Wybranego znakiem Bożej obecności; przypomnieniem o Jego szczególnej bliskości i opiece, jaką otacza swój lud. Arka Przymierza, niesiona przez kapłanów, zawsze i wszędzie kroczyła z Izraelem. Bóg, przez ręce Mojżesza, włożył do Arki swoją miłość do własnego ludu, który obrał sobie na „własność dziedziczną”.

Wiedząc, czym była ona dla Izraela, można zadać sobie pytanie: czemu my, chrześcijanie, Arką Przymierza nazywamy Matkę Bożą i jakie to ma dla nas znaczenie?

„Bóg wybrał Maryję i ją umiłował” – czytamy w Piśmie Świętym. Bóg wybrał Ją na Matkę własnego Syna. Jezus Chrystus z kolei zechciał zamieszkać w łonie Maryi, by przez to upodobnić się do nas i uświęcić nasze człowieczeństwo. Bóg Ojciec wybrał Maryję na Arkę Przymierza i złożył w Niej wszystko to, co kochał najbardziej. Złożył w łonie Maryi najcenniejszy skarb, jaki posiadał – Jezusa Chrystusa. Bóg Ojciec złożył w Maryi całą swoją miłość do nas!

Dlatego ona staje się dla nas Arką Nowego Przymierza, które nie przemija i nie zna końca. Maryja staje wśród nas jako Ta, która przyjęła w swe ręce największą Bożą miłość. Staje jako Ta, która stała się godna nosić Króla Niebios. I wielkim pocieszeniem jest dla nas świadomość, że nie opuszcza nas nigdy, że przebywa wśród nas, jako Arka wiecznego Przymierza miłości. Wraz z nami idzie przez życie jako Matka całego Kościoła. Będąc Arką Nowego Przymierza, jest dla nas, wierzących, gwarantem Bożej miłości i opieki po wszystkie czasy. Jest też przykładem, że Boża miłość nie ma granic.

Dziękujmy więc Bogu za to, że dał nam Maryję! Dziękujmy Bogu za Nowe Przymierze miłości, które zawarł z nami za pośrednictwem Maryi! Dziękujmy Bogu, pełni wdzięczności wołając: Arko Przymierza – módl się za nami!

Tekst zaczerpnięty ze stron Dominikańskiego Ośrodka Liturgicznego pod adresem:
<http://www.liturgia.dominikanie.pl/dokument.php?id=855>

Przedruk za zgodą Wydawcy – Dominikańskiego Ośrodka Liturgicznego.
Wszelkie prawa zastrzeżone.